

36

46

22

44 | בגישה לילית במלון בטקסס

סיפורי מבצעים

46 | עשה זאת בעצמך

עיונים בתורת הגאולה

50 | יומונו של תמים ב-770

אירועי יו"ד שבט ב"בית חיינו"

54 | שלימות הארץ

סקירת האירועים האחרונים בארץ-הקודש

56 | הגות וואך

מדורו של א. אברהם

61 | כותבים למערכת

62 | מהנעשה והנשמע

חדשות

5 | "הגויים השאננים"

משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

9 | מאמר "באתי לגני" הישי"ת

מאוצר המלך

14 | הלנו אתה?

התוועדות חסידותית עם הרב לוי-יצחק גינזבורג

18 | התקשרות לרבי - כיצד?

אגרות-קודש מכ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע
מתוך כרך ט"ז שראה אור לאחרונה

22 | חזית משיח אירופאית בלונדון

בית חב"ד בלונדון בניהולו של הרה"ח חיים-יצחק כהן

30 | רב-שיח משיח וגאולה

חלק שני

34 | חיילים אלמונים

פעילות לשכת עזרת אחים ברוסיה למעלה מ-30 שנה

בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Park way
Brooklyn NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנייים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים . . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

זואר אלקטרוני: beis @ms hach net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חבי"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנייים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכת וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

זואר אלקטרוני:

b_ms hach @net vision net.il

FRANCE

17, Rue de Lorraine

75019 Paris

TEL: (331) 4018-1231

FAX: (331) 4035-5366

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הגדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

דב יצחקי

ברכת ישׁר כח

בהערכה רבה הננו להודות ולברך את כמ"ע הני גברי יקירי אנשי צדקה וחסד
מסורים ונתונים לכל ענייני ומבצעי כ"ק אדמו"ר מה"מ מחשובי אנ"ש בשכונת המלך
"כאן ציוה ה' את הברכה"

הרה"ת ר' שלום דובער דריזין שי'

הרה"ת ר' מרדכי הכהן ריבקין שי'

הרה"ת ר' משה הלוי רובאשקין שי'

עבור דאגתם ומסירותם לתמימים חיילי בית דוד

תלמידי ישיבת תות"ל המרכזית בהענקתם מלב ונפש חפיצה

ימלא הקב"ה כל משאלות ליבם לטובה ולברכה בגשמיות ורוחניות מתוך הרחבה

ועשירות מופלגה ובזכות מצות אהבת ישראל נזכה לגאולת עולמים בהגלות

נגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א והוא יגאלנו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתלמידי התמימים

"הגויים" השאננים

משיחת ש"פ משפטים מבה"ח אדר
ה'תשד"מ - בלתי מוגה

פּוֹתַחַיִן בְּדַר מַלְכוּת

בני-ישראל המתייסרים בגלות (ב) ולא עוד אלא שהם עוד **מוסיפים** בצרות הגלות!

ד. ולכאורה צריך להבין: בשלמא הטענה והקצף על כך שאומות-העולם מוסיפים על צרות הגלות "אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה" – מובנת היא כי: אף-על-פי שעצם העובדה שאומות-העולם **מוסיפים** על צרות הגלות מהווה הוכחה שהסיבה לכך היא – פירצה בהנהגתם של בני-ישראל כי לולי זאת לא יתכן שאומות-העולם יוכלו להוסיף על צרות הגלות – מכל-מקום בודאי מגיע עונש לאומות-העולם על כך שעושים זאת מצד **רוע טבעם!**

[ועל-דרך המבואר באגרת-הקודש (סימן כה) ש"על הניזק כבר נגזר מן השמים והרבה שלוחים למקום" אבל מכל-מקום המזיק מתחייב על "רוע בחירתו"].

אבל עדיין אינו מובן: מהי הטענה והקצף הגדול על כך ש"כל הארץ **יושבת ושוקטת**" "הגוים **השאננים**" היינו שעומדים מנגד ואינם מצטערים על הצרות של בני-ישראל – מהו ה**הכרח** שאומות-העולם לא ינחו ולא ישקטו מפני צרותיהם של בני-ישראל עד כדי כך ש"קצף גדול" אני קוצף על הגוים" מפני היותם "שאננים"?

וכי בשבע מצוות דבני-נח ישנו **חיוב** על אומות-העולם להצטער על צרותיהם של בני-ישראל? ואם אין חיוב כזה – הרי אדרבה: "אין מניחין אותן לחדש דת ולעשות מצוות לעצמן מדעתן" (רמב"ם ה' מלכים פ"ה ה"ט);

יתירה מזו: מה יכולים כבר אומות-העולם להועיל בכך אילו היו מצטערים על צרותיהם של בני-ישראל – הרי בלא-הכי אינם יכולים לשנות את גזירת הגלות שנגזרה

והנה על-פי מאמר רז"ל (מגילה יד א) "נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה כו" – מובן שנבואה זו הנ"ל היא נוגעת ושייכת (ולכן יש ללמוד ממנה) לכל הדורות עד לימינו אלה כדלקמן.

ג. תוכן דברי הנבואה הוא – קנאתו של הקב"ה על ענין הגלות: "קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה" – בהמשך לדבריו של הנביא: "עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמת גוי" – כללות ענין הגלות.

וממשיך בכתוב: "וקצף גדול אני קוצף על הגוים השאננים" שענין זה הוא בהמשך למה שנאמר לעיל "והנה כל הארץ יושבת ושוקטת" (פי' הרד"ק) כלומר שהגוים יושבים במצב של מנוחה ושקט בתכלית – "הגוים **השאננים**" מלשון שאנן והשקט (מצודת-ציון) היינו שלימות המנוחה ללא כל דאגות.

ועל זה הוא הקצף של הקב"ה ועד ל"קצף גדול": היתכן ש"כל הארץ יושבת ושוקטת" אומות העולם יושבים "שאננים" – בה בשעה שבני-ישראל מתייסרים בגלות!...

ויתירה מזו – לא זו בלבד שאומות העולם יושבים בשקט ובשלוה ("הגויים השאננים") ואינם מצטערים בצרתם של בני-ישראל אלא אדרבה: הם מוסיפים עוד יותר בצרות גלותם של בני-ישראל – "אשר אני קצפתי (על עמי) מעט והמה עזרו (על הקצף) לרעה!"

כלומר: הטענה והקצף הגדול על אומות העולם הוא – בשניים: א) על עצם העובדה שהם יושבים בשלוה ושקט ("שאננים") לנוכח

א. בנוגע לכ"ד שבט – אין צורך לחפש מהו המאורע המיוחד שאירע ביום זה מכיון שישנו ספר שבו מלוקטים כל המאורעות שאירעו בכל יום ומסודרים על-פי סדר ימי השנה – שזהו הספר "דבר יום ביומו" וכאשר מסתכלים בספר זה – מוצאים מיד את כל המאורעות שאירעו ביום זה כדלקמן.

ב. איתא בזכרי' (א ז ואילך): "ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חודש הוא חודש שבט . . . הי' דבר ה' אל זכרי' . . . הנביא לאמר" "ראיתי הלילה והנה איש רוכב על סוס אדום והוא עומד בין ההדסים גוי" "ואמר מה אלה אדוני ויאמר אלי המלאך הדובר בי אני אראך מה המה אלה" "ויען האיש העומד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח ה' להתהלך בארץ" "ויענו את מלאך ה' העומד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ יושבת ושוקטת". ויען מלאך ה' ויאמר ה' צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה" "ויען ה' את המלאך הדובר בי דברים טובים דברים נוחמים".

ובהמשך הדברים: "ויאמר אלי המלאך הדובר בי קרא לאמר כה אמר ה' צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה" "וקצף גדול אני קוצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה" "לכן כה אמר ה' שבתי לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאם ה' צבאות וקו ינטה על ירושלים" "עוד קרא לאמר כה אמר ה' צבאות עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם ה' עוד את ציון ובחר עוד בירושלים".

אלו הם דברי הנבואה שנאמרו לזכרי' הנביא בעשרים וארבעה בחודש שבט.

על-ידי הקב"ה ובפרט על-פי המבואר בתניא (פרק כד) ש"אינם יכולים לעבור כלל על רצונו יתי" ואם-כן **למאי נפקא-מינה** אם הם מצטערים על צרותיהם של בני-ישראל אם לאו ועד כדי כך שהקב"ה קוצץ "קצף גדול" על היותם "שאננים"!

ה. והביאור בזה – לכל לראש – שלמעשה נכלל ענין זה בשבע מצוות שנתחייבו בני-נח:

אחד הציוויים שנצטוו בני-נח הוא – "אבר מן החי". וענינו – זהירות מפני צער בעלי-חיים שכן אכילת אבר מן החי גורמת צער גדול לבעל-חי ולכן נאסרו באכילת אבר מן החי כי אם לאחרי שממיתים אותו תחילה.

ועל-פי-זה: אם אומות-העולם הוזהרו על צער **בעלי-חיים** – הרי קל-וחומר בן-בנו של קל-וחומר שיש להם להצטער על צערם של בני-אדם דוגמתם!...

ובפרט שבני-נח הוזהרו גם על דינים ועל צדקה וכו'.

ובקשר לשאלה למאי נפקא-מינה אם אומות-העולם מצטערים על כך אם לאו – הרי המענה לזה **בפשטות**:

אילו היו אומות-העולם מרגישים את צער הגלות ומשתתפים בצערם של בני-ישראל (היפך הענין ד"שאננים") – הנה לא זו בלבד שלא היו מוסיפים ח"ו על צרות הגלות אלא אדרבה: הם היו משתדלים לעשות את כל התלוי בהם כדי להקל ככל האפשרי על צערם וסבלם של בני-ישראל במשך זמן הגלות על-ידי-זה שהיו **עוזרים ומסייעים** לבני-ישראל בכל עניניהם על-דרך ובדוגמת הענין ד"מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך"!

ומובן שהנהגה זו מצידם של אומות-העולם ("מלכים אומניך") אינה בסתירה לגזירת הגלות – כי מצד עצם גזירת הגלות מספיקה העובדה שבני-ישראל נמצאים "בארץ לא להם" (מחוץ לארץ ישראל) בלבד שאז – הנה גם כאשר יש להם את כל צרכיהם בהרחבה ללא כל מניעה ועיכוב צרות וכו' עד למצב ד"מלכים אומניך" – עדיין קיימת גזירת הגלות **בכל תקפה**!

הוכחה לדבר: למרות שבגזירת "ברית בין הבתרים" נאמר "כי גר יהי זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם **ארבע מאות שנה**" – הנה בארץ מצרים היו בני-ישראל מאתיים ועשר שנים בלבד – כמנין "רדו" (פירוש רש"י על הפסוק) ואילו בשאר השנים – הסתפקו בכך שהיו "בארץ לא להם" אף שלא היו בארץ מצרים.

מניין נובעת איפוא "שאננות" כזו אצל בני-ישראל – הרי האשמה בזה תלויה ב"ראשיכם" "ואשמים בראשיכם" "שהיי להם למחות ולכוון אותם לדרך הישרה"

יתירה מזו: אפילו מאתיים ועשר שנים (כמנין "רדו") שהיו בני-ישראל צריכים להיות בגלות ושעבוד מצרים – הרי תקופה זו מתחילה מאז כניסת בני-ישראל לבין החומות וזאת – למרות שבחלק מסויים מתקופה זו היו בני-ישראל במצב של מנוחה ושלווה הן מבחינה רוחנית – כמו שכתוב "ואת יהודה שלח לפניו גוי להורות לפניו גושנה" ובפירוש רש"י: "לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה" והן מבחינה גשמית – כדברי יוסף בשם **פרעה** ("מלכים אומניך"): "ואתנה לכם את **טוב** ארץ מצרים ואכלו את **חלב** הארץ. . . כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא" "**במטיב הארץ** הושב את אביך ואת אחיך" ועד כדי כך – ששנותיו **המנובחרות** של יעקב היו י"ז השנים שהי' במצרים באופן ד"ויחי יעקב"!

זאת ועוד: לא זו בלבד שליעקב אבינו ובני-ביתו לא הי' חסר מאומה בהיותם בארץ גושן מכיון שיוסף דאג לכל מחסורם – על-פי ציווי והסכמת פרעה ("מלכים אומניך") אלא עוד זאת שיוסף הי' "מושל בכל ארץ מצרים" ובאופן ש"בלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים" וכל זה – למרות שכל מצרים ידעו שיוסף יעשה ככל אשר יאמר לו **אבינו** (שהרי הענין דכיבוד אב הי' מקובל גם אצל אומות-העולם כדמוכח מדברי רש"י (סוף פרשת נח) אודות מיתתו של תרח כו').

ונמצא שגם כאשר בני-ישראל ישבו בארץ מצרים במעמד ומצב ש"טוב כל ארץ מצרים לכם הוא" באופן ד"מלכים אומניך" ועד שיוסף הי' "מושל בכל ארץ מצרים" –

הנה שנים אלו נכללות במנין מאתיים ועשר שנים של **גלות** מצרים. אף שענין **השעבוד** התחיל רק לאחרי ש"וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא".

ומכל זה מובן שמצד עצם גזירת הגלות – יכולים לצאת ידי-חובה בעצם העובדה שנמצאים "בארץ לא להם" ואילו בנוגע לכל שאר הענינים – יכולה להיות ההנהגה באופן ד"מלכים אומניך" היינו שאומות-העולם משתדלים לעזור ולסייע לבני-ישראל בכל עניניהם להושיבם "במטיב הארץ" ולומר להם "טוב כל ארץ מצרים **לכם** הוא" וכל זה – כאמור – מצב של **גלות**!...

וזהו טענתו של הקב"ה עד ל"קצף גדול" על כך ש"כל הארץ יושבת ושוקטת" ואומות העולם יושבים "שאננים" – כי אילו היו אומות-העולם מרגישים ומשתתפים בצערם של בני-ישראל (היפך הענין ד"שאננים") אזי היו **מקילים** על סבל וצער הגלות של בני-ישראל בכך שהיו עוזרים ומסייעים להם בכל עניניהם באופן ד"מלכים אומניך".

1. והנה על-פי מאמר רז"ל "בראשית – בשביל ישראל כו" היינו שכל העולם כולו נברא בשביל בני-ישראל מובן שמצב העולם הוא לפי ערך וביחס למצבם של בני-ישראל ולכן כאשר רואים ש"כל הארץ יושבת ושוקטת" "הגוים שאננים" – הרי עובדה זו מהווה הוכחה שסיבת הדבר היא – מפני שישנה "פירצה" בהנהגתם של בני-ישראל בענין זה:

ישנם יהודים שלא איכפת להם העובדה שנמצאים בגלות. יש להם את כל צרכיהם הגשמיים והרוחניים – טוענים הם – ולכן לא איכפת להם שנמצאים עדיין בגלות! ועד כדי כך שיושבים בשקט ובמנוחה – "שאננים" – ללא כל דאגות!...

אמנם בתפלתו מבקש הוא "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" ובימי החול – מוסיף לבקש "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. . . כי לישועתך קוינו כל היום" ומבקש זאת **ג' פעמים ביום** ובדאי מכיון הוא את "פירוש המלות" שבתפלה – כהוראת השולחן-ערוך; אבל כעבור חמש דקות בלבד – **שוכח** מכל זה ושב לחיי היום-יום עם ע"ד הרגיל בעניני טוב וקדושה – כמובן מתוך מנוחה ושלווה ושאננות מוחלטת!...

היתכן שבזמן הגלות ישב לו יהודי "שאנן" ללא כל דאגות – כיצד יכול הוא לשקוט על שמריו בידעו שנמצאים במעמד ומצב ד"בנים שגלו מעל שולחן אביהם"?!...

פירוש המלות ד"לישועתך קוינו כל היום" הוא – לא רק שישנם רגעים ספורים במשך היום שבהם חושב הוא אודות הגאולה העתידה מתוך תקווה וציפיה אלא – שמצב זה ("לישועתך קוינו") הוא "כל היום" כל היום **ממש** והרי פשוט שלא יתכן שיהודי יעמוד בתנועה ורגש ד"לישועתך קוינו כל היום" וברגע זה עצמו ישב רגוע בשלוח ושאלנות מוחלטת ללא כל דאגות!...

וכאשר ישנם יהודים שיושבים "שאננים" – מהו הפלא איפוא ש"כל הארץ יושבת ושוקטת" "הגוים השאננים"!...

ז. מניין נובעת איפוא "שאננות" כזו אצל בני-ישראל – הרי האשמה בזה תלויה ב"ראשיכם" "ואשמים בראשיכם" "שהי להם למחות ולכוון אותם לדרך הישרה" (פרש"י דברים א יג) ובלשון הידוע – הדג מסריח מראשו:

זה כבר משך זמן ארוך ביותר ש"מרעישים" בכל הזדמנות "דאלאי גלות" היינו שבני-ישראל אינם יכולים לסבול עוד את מצב הגלות וכטענת הנביא: "עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמת..."

ולאחרי כל זה כאשר נגש יהודי ל"חסיד חב"ד" ושואל אותו: מה פשר ה"רעש" וה"צעקה" שאין יכולים לסבול עוד את הגלות ורוצים "משיח נאו" – גם אני (טוען הנ"ל) יהודי חרד המתפלל ג' פעמים בכל יום "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ומאמין בביאת המשיח ואף-על-פי-כן לא שמעתי מעולם שישנו ענין להרעיש ולצעוק שלא יכולים לסבול עוד את הגלות וא"כ מדוע אתם – החב"דיניקים – מרעישים וצועקים על ענין זה? מניין המקור בתורה להנהגה כזו? – **מתבלבל** אותו חב"דיניק" למשמע "שאלה" זו ונשאר לעמוד בפה פעור ללא מענה בפיו!...

יהודי הנ"ל יודע שאותו "חב"דיניק" היה בכמה התוועדויות [שלוש התוועדויות ג' פעמים שלוש התוועדויות ויותר כו'] שבהם מדברים אודות ענין הנ"ל – שבני-ישראל צריכים להרעיש ולצעוק שאינם יכולים לסבול עוד את ענין הגלות וכו'. ולכן כאשר מציע את שאלתו בפני "חב"דיניק" ואותו "חב"דיניק" מתבלבל ואינו יודע מה להשיב – הרי פירוש הדברים **שאינו לו מה להשיב** ומדוע – מכיון שגם הוא סבור שזוהי "שאלה טובה" ויתירה מזו – בעצם אין כל שאלה בדבר וד"ל... ובלשון חז"ל: "מדאשתיק – אודוי אודי ליי"!

היתכן שלאחרי שדובר פעמים רבות כל כך אודות ענין זה – ישנם עדיין כאלו שנשארים ללא כל מענה לשמע "שאלה" כזו?!

פגישתו עם יהודי הנ"ל היתה בהשגחה-פרטית כדי שיפעל עליו להיות במצב של תקווה וצפוי תמידית לגאולה העתידה באופן שלא יוכל לנוח ולשקוט כו' ולפועל – הנה לא זו בלבד שאינו פועל עליו מאומה הרי אדרבה: יהודי הנ"ל נוכח לדעת שגם הוא (ה"חב"דיניק") אינו יודע מהו המקור בתורה להנהגה זו והראי – שאין לו מה להשיב!

היתכן שלאחרי שדובר **פעמים רבות כל כך** אודות ענין זה – ישנם עדיין כאלו שנשארים ללא כל מענה לשמע "שאלה" כזו?!

אם כך הוא מצב הדברים – מה פעלו איפוא במשך **שלושים ושלש השנים** שמדברים אודות ענין זה?!

אלא מאי – הסיבה לכך היא – השאלנות והאדישות האוכלת כל חלקה טובה:

הוא אמנם שומע את הדברים הנאמרים בהתוועדות ומשתדל שלא להחסיר שום התוועדות... ולאחרי כן לומד את ה"רשימות-דברים" כורך אותם ומניחם ע"ג ה"מדף" כדי שיוכל לעיין בהם בכל עת מצוא אבל – לימוד זה אינו בתור ענין שנוגע למעשה בפועל כי אם לימוד סתם – כשם שיש לו כמה-וכמה שיעורים קבועים בלימוד התורה הנה מצד החביבות שבדבר – לומד גם את ה"רשימות" הנ"ל אבל דברים אלו הם אצלו בבחינת "הלכתא למשיחא"... ובנוגע לפועל – לא נגע ולא פגע!

ועד כדי כך – שבראותו שנכדו שר וצועק "ווי וואַנט משיח נאו" ובתמימות אמתית – כדרכו של ילד קטן הנה הנהגה זו נראית בעיניו "מוזרה"!

בנוגע לעצמו – אינו מסוגל לפעול על עצמו לשיר "ווי וואַנט משיח נאו" מכיון שלאמתיתו של דבר קשה לו לומר שהוא אמנם ממתין ומצפה **באמת** לביאת משיח צדקנו – **אדרבה**: הוא חושש מזה.. כיום הוא

"אדם מכובד" וכו' מי יודע מה יהי כאשר יבוא משיח צדקנו – הרי אז עלול להיות בלבול כל הסדרים כו' ובמה יהי נחשב הוא עם כל ה"דרייעריי" וכו'... עד כדי כך אינו מרמה את עצמו לחשוב שלאחרי ביאת המשיח יחשב ליהודי מכובד!...

והרי איתא בגמרא – ממשיך בטענתו – "מתוך שיודעין בהקב"ה שאמיתית הוא לפיכך לא כיזבו בו" (יומא סט ב): כיצד יכול לצעוק "ווי וואַנט משיח נאו" – בשעה שאינו מרגיש שהוא אכן "אוחז" בכך **באמת**!...

בשלמא בנוגע לאמונה בביאת המשיח – מאמין הוא באמונה שלימה – ללא כל ספק וספק-ספיקא שמשיח יבוא בכל יום – "אחכה לו בכל יום שיבוא"; אבל מכאן ועד לרגש של צער על ענין הגלות וצפוי אמתית לביאת המשיח – הדרך רחוקה עדיין!...

ולכן כאשר רואה שישנם כאלו ששרים וצועקים "ווי וואַנט משיח נאו" – הנה הנהגה זו נראית בעיניו "מוזרה"!... (חסר קצת).

אמנם המדובר כאן הוא לא רק בנוגע אליו שהוא נמצא במצב ירוד כזה שאינו ממתין ומצפה באמת לביאת המשיח אלא עיקר ההבהלה שבדבר היא – שאינו מסוגל לענות ליהודי הנ"ל על שאלתו מהו **המקור בתורה** להנהגה זו כך שיהודי הנ"ל עלול לחשוב שאכן אין מענה לשאלה שלו והראי – שה"חב"דיניק" ששומע כל כך הרבה בנושא זה אין לו מה להשיב!

אפילו אם אצלך חסר רגש זה – תתנהג עכ"פ באופן ד"דע מה שתשיב כו"י ואל תגרום שיהודי יחשוב שאין תשובה לדבריו!

ח. בנוגע לעצם השאלה הנ"ל – הרי אדרבה – הפלא הוא כיצד יכול יהודי לשאול שאלה כזו:

הנהגה זו (לצעוק "דאלאי גלות" "ווי וואַנט משיח נאו" וכיו"ב) – אינה "חידוש" שנתחדש בשנים האחרונות ב"יונייטעד-סטייטס"... שכן ישנם ריבוי פסוקים בתנ"ך שתוכנם – טענת בני-ישראל שאינם מסוגלים לסבול עוד את קושי הגלות ולדוגמא – הפסוק הנ"ל בזכרי: "עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמת" ומובן שכאשר אומרים "עד מתי" הרי פירוש הדברים – שלא מסוגלים להמתין עוד...

וכמו-כן ישנם כמה וכמה פסוקים בספר תהלים מגילת איכה וכיו"ב שתוכנם – כנ"ל – טענת וזעקת בני-ישראל על שאינם יכולים לסבול עוד את ענין הגלות.

זאת ועוד: כל יהודי – אפילו פשוט שבפשוטים – יודע אודות המושג ד"תיקון חצות" וזאת – גם אם הוא בעצמו אינו עורך "תיקון חצות" ומעולם לא ראה איך שעורכים "תיקון חצות" [מכיון שאלו שעורכים "תיקון חצות" עושים זאת בביתם ובחשאי כו' – בדורות שלפנינו היו עורכים "תיקון חצות" בבית-הכנסת ובעשרה וישנם מקומות שבהם נוהגים כן גם כיום אבל ברוב המקומות ובפרט בחוץ-לארץ – עורכים "תיקון חצות" בבית ובחשאי דוקא כו'] מ"מ יודע הוא שב"סידור" – השוה לכל נפש – מופיע "סדר תיקון חצות" בכל הסידורים ועד – שענין זה מובא בהתחלת השולחן-ערוך.

והנה כל הענין ד"תיקון חצות" תוכנו – להצטער ולהתאבל על כללות ענין הגלות כמודגש ומבואר בארוכה בכל הפסוקים והפיוטים שאומרים ב"תיקון חצות" וביניהם – ביטויים רבים בתוכן האמור לעיל שבני-ישראל אינם מסוגלים לסבול עוד את צער הגלות!

ישנם נוסחאות ב"תיקון חצות" שבהם יש פיוט אי בעל שש פיסקאות שכל פיסקא מתחילה בתיבות "עד מתי"...

[ואף שפיוט זה לא הובא בנוסח "תיקון חצות" שבסידורו של אדמו"ר הזקן – יש לומר שטעם הדבר הוא – לפי שתוכן הענין נאמר כבר בפסוקי תהלים ואיכה וכו' שאומרים ב"תיקון חצות"].

כאשר מדברים עמו אודות פסוקי תהלים – טוען: אמירת תהלים שייכת לאנשים פשוטים... אבל אני – אינני איש פשוט!... נו!

אין כל נפקא-מינה באיזו שפה מביעים תוכן זה – ברוסית באידיש או בלשון הקודש אדרבה – שיבחר להביע תוכן זה בלשונו של דוד המלך דוד מלכא משיחא

– לו יהי כדבריו!... אבל "תיקון חצות" – שייך כבר ליהודים "בעלי-מדריגה"!

ועל-פי-זה – מה מקום לשאלה הנ"ל (מה פשר הרעש והצעקה שלא יכולים לסבול עוד את ענין הגלות כו') – הרי על זה הוסד כל הענין ד"תיקון חצות"? צער הגלות גדול כל כך – עד שאינו יכול להתאפק עוד וקם באמצע הלילה כדי לבכות ולצעוק על אריכות הגלות!...

ופשיטא – שאין הכוונה שלאחרי עריכת "תיקון חצות" [בכל יום או לעתים מזומנים כמבואר בקונטרס התפלה (פ"א) בליל ששי וכיו"ב] ילך "לישון" ולמחרת בבוקר לא ישאר שום רושם מזה... וימשיך לעסוק בכל עניניו מתוך רגש של שלווה ושאננות... – הנהגה כזו היא היפך תכלית המכוון ד"תיקון

חצות" כפשוטו! כאשר צועקים "עד מתי" – לא יתכן להתהלך שקט ושאנן מכיון שבמשך כל היום חש הוא ומרגיש את צער הגלות ולכן מקווה ומצפה לביאת משיח צדקנו באופן ד"לישועתך קוינו כל היום"!

ט. ונחזור לענינו – נבואת זכרי שנאמרה בכ"ד שבט שתוכנה – הקצף של הקב"ה על העובדה ש"כל הארץ יושבת ושוקטת" "הגוים השאננים" שזמה מובן עד כמה מופרך רגש של שאננות ביחס לענין הגלות – אפילו אצל גוים ועל-אחת-כמה-וכמה – אצל בני-ישראל ולכן צריכים בני-ישראל לבקש ולצעוק בכל עת שאינם יכולים לסבול עוד את הגלות – "דאלאי גלות"!

אין כל נפקא-מינה באיזו שפה מביעים תוכן זה – ברוסית באידיש או בלשון הקודש אדרבה – שיבחר להביע תוכן זה בלשונו של דוד המלך דוד מלכא משיחא בספר תהלים – "עד מתי" וכיו"ב.

ויהי רצון שהדברים הנ"ל יפעלו פעולתם (חסר קצת) ובאופן ד"קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" היינו שלאחרי כל הדיבורים בענין זה ("בפיך") – יבוא הדבר גם ברגש הלב ("בלבבך") ותיכף ומיד – "לעשותו" מלשון עשי וכפי היינו שבני-ישראל כופים ומכריחים את הקב"ה כביכול להביא את הגאולה.

וכל זה – באופן ד"קרוב גוי מאד" במהרה בימינו ממש באופן ד"אחישנה" "ארו עם ענני שמיא" ושמחת עולם על ראשם.

פיענוח הכתב-יד-קודש שבעמוד הבא:

המשך זה ניתן להדפיס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר והתחלתו – הוא המאמר באתי לגני – ללמדו ביום יו"ד שבט (יאצ"ט של אמו וקנתו נ"ע זי"ע). המאמר (הקונטרס) הובא מבית הכורך ביום וא"ו ט' שבט. כשהבאתי הקונטרס לכ"ק מו"ח אדמו"ר מצאתיו בחדרו – בו הי' מתפלל נכנסים לשם ליחידות וכו' – יושב על כסאו אצל שולחנו והסידור (תורה אור. ברוקלין תש"א) פתוח לפניו בע' מה: סיום הודו להוי' והתחלת פתח אלי'. הנחתי הקונטרס על השולחן ונענע בראשו בתנועה של אישור ושביעת רצון.

למחרתו יו"ד שבט ש"ק פ' בא (אל פרעה דאתפרעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין כל מה דהוה סתים אתגלי. זהר ח"א רי א) בשעה שמונה בבוקר נסתלק. ומני אז הנה רבים מחסידי חב"ד ואנ"ש קבלו עליהם ללמוד ביום יו"ד שבט יום ההילולא שלו את המאמר הנ"ל שכבר נקבע שמו: "באתי לגני – ה'תש"י" או "באתי לגני – השי"ת".

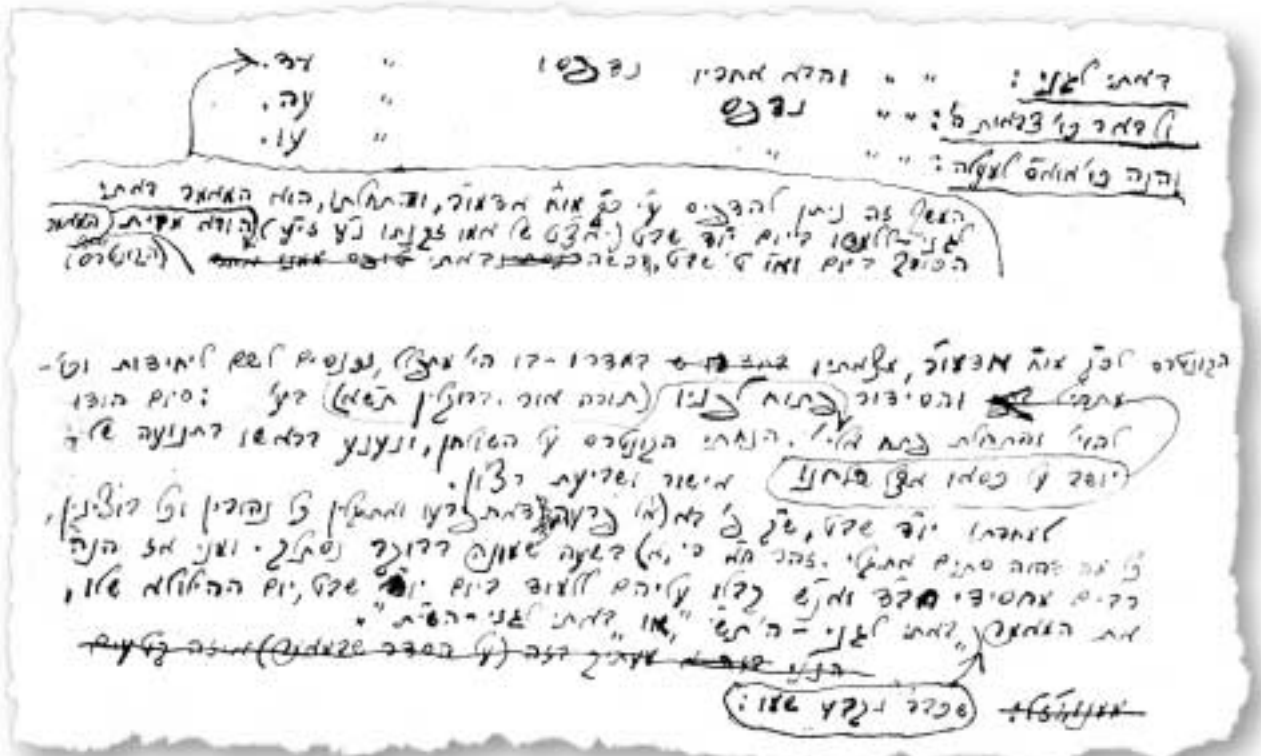
מאמר המלך

פ ר ס ו ם ר א ש ו ן

מאמר "באתי לגני" ה'שי"ת

בעמדנו בסיום חודש שבט חודש ההתקשרות מביאים אנו - בפירסום ראשון - צילום מכת"ק מרשימת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות המאמר באתי לגני תש"י שיצא לאור לקראת יום ההסתלקות. הרשימה נדפסה ב"מפתח ספרי מאמרי ודרושי אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע" ע' 39 הערה 4.

(פיענוח הכתי"ק - בעמוד הקודם).

לוח שבועי

שבוע דפרשת משפטים-שקלים

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	
6:10	4:55	ירושלים	5:41	5:33	12:10	11:54	9:24	9:04	6:39	6:14	יום שישי ל' שבט
6:12	5:13	תל אביב	5:42	5:34	12:09	11:53	9:23	9:03	6:37	6:13	שבת קודש א' אדר
6:11	5:05	חיפה	5:43	5:35	12:09	11:53	9:22	9:03	6:36	6:12	יום ראשון ב' אדר
6:24	5:22	ניו יורק	5:44	5:36	12:09	11:53	9:21	9:02	6:34	6:11	יום שני ג' אדר
7:13	6:04	פריז	5:45	5:36	12:09	11:53	9:20	9:02	6:33	6:10	יום שלישי ד' אדר
6:22	5:14	לונדון	5:46	5:37	12:09	11:53	9:19	9:01	6:31	6:09	יום רביעי ה' אדר
8:26	7:21	סידני	5:47	5:38	12:09	11:53	9:19	9:00	6:30	6:08	יום חמישי ו' אדר

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ל' שבט	הלי שנת... פרק יח-כ.	הלי עבודת כוכבים וחוקותיהם... פרק ז.	מליית שכא.
שבת א' אדר	פרק כא-כג.	פרק ח.	מליית שכא.
ראשון ב' אדר	פרק כד-כו.	פרק ט.	מייע קנה.
שני ג' אדר	פרק כז-כט.	פרק י.	מייע קנה.
שלישי ד' אדר	פרק ל. הלי עירובין... בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק יא.	מייע קנה.
רביעי ה' אדר	פרק ג-ה.	פרק יב.	מליית שכ.
חמישי ו' אדר	פרק ו-ח.	הלי תשובה... בפרקים אלו. פרק א.	מליית שכא.
שישי ז' אדר	הלי שביבת עשור... בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ב.	מייע קסה. מליית שכט. מייע קסד. מליית קצו.

המערכת

ואם אז דובר רק על קומץ החיילים המובחרים – הרי היום חובה עלינו לסחוף את העם כולו בקריאה מהדהדת גם אל אלו ה"שואלים כמתייאשים: על מי לנו להשען ועל מה לקוות" – "יהודים! אל מקום ליאוש"

אן אלטער פריינט, אן אלטער "דבר"

והוא הרי בכלל יהודי לא ישראלי – ולכן "הציפיה הגדולה ממנו בשעה זו שיתמסר בכל כוחו לחיזוק אותם שרשים".

– ומה בקשר למלחמה המתנהלת היום באה"ק? (אפילו השמאלנים כבר החלו להשתמש בביטוי זה לתיאור המצב). ומה בקשר לדבריו – ומעשיו – של אותו ידיד או והיום בנושא שליומות הארץ? ומה עם חִבְרָתוֹ לאלה שביטאו את "הכרתם הפנימית ואמונתם" בחשיבות המהפכה האזרחית? ומה עם דברי הרבי אשר "רביזיה במערכת החינוך" המתנהלת תמורת שתיקה מול מהלכי הנסיגה הריהי מוכתמת בדם יהודים?

אה אתה מתכוון לכמה גרגירי חול ביש"ע ובגולן. נו באמת מה זה חשוב לעומת "אותם שרשים" אליהם צריך להתמסר בכל הכוח – ומי שלא הבין את הכוונה במילים "יתמסר בכל כוחו" נזכיר: כסף הוא כוח. והבקשה "לפירעון" כבר הוגשה.

ומהם ההצעות שניתנו אז לפני שלוש שנים לפתרון המצב? הוא היה די אופטימי יש לציין אותו כותב. הוא מתאר את "אותה מערכה הירואית המתחוללת ברגעי הגלות האחרונים" בה "הצד שכנגד יורה בכל התותחים לכל הכיוונים בטירוף ובפראות שלא נודעו מעולם" – ואז... ציטוט:

וברגעים הקשים הללו כאשר נדמה שאי-אפשר להרים את הראש מרוב יריות – מתחולל המפנה. החיילים הפשוטים במסירות נפש עלילאית יוצאים בריש גלי וביד רמה בתוקף מחדש ישן-נושן של חיילי בית דוד ומנצחים את המערכה הגורלית. ומול קני האויב כשהאש הצולבת ניתכת מכל הכיוונים וכבר נראים ראשוני הנסוגים והבורחים פותחים הם במתקפת מחץ של אוצר העליון ובמארש אדיר של נצחון.

ואם אז דובר רק על קומץ החיילים המובחרים – הרי היום חובה עלינו לסחוף את העם כולו בקריאה מהדהדת גם אל אלו ה"שואלים כמתייאשים: על מי לנו להשען ועל מה לקוות" – (מתוך רשימותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א שפורסמו בתו"מ ח"א עמודים 1-ח):

"יהודים! אל מקום ליאוש בעינינו"

לא נחות אף שאלו ברכב נו' כי עם נחצי אנו ע"י התקשרות בה' נחצי . . וע"י זה יתגלה הנס . . שיראו הכל נפלאות ד' בגאולת עמו ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו אמן כן יהי רצון". אז קדימה עם מארש הנצחון: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כיוון שהתגלגל לידי 'בית משיח' גליון 166 (וואו לפני 147 גליונות!) וראיתי שכתב שם מי שכתב "דבר מערכת" התואם בדיוק את מצבנו כעת – החלטתי לא להתחרות עם כשרוני אלא להעתיק את דבריו מילה במילה פחות או יותר (טוב יהיו גם מספר הוספות אקטואליות עבור אלה שזוכרים מאז).

אז מה "הוא" כותב שם? הבה ונקרא:

שוב ננסנו ל"תהליך שלום". תהליך הכולל כידוע לכל המעודכן במהדורות החדשות באה"ק התראות חמות עד רותחות על פיגועים קריאה לתיגבור העירנות מחשש להנחת מטענים פריסת אלפי שוטרים בצירי התנועה הפיכת מרכזי הערים למתחמים מבוצרים כמו ברפובליקת בנות. והר הגעש המבעבע כבר החל לפרוץ החוצה בצורת שני פיגועי ירי [בתשס"א: פיגוע דריסה מחריד והתקפת טילי נ"ט בחרמון] זאת לפי הכלל הידוע: יש דיבורים – יש פיגועים (היל"ת לא תקום פעמיים צרה) . . כל כניסה למשא ומתן עם הערבים [בתשס"א: האיתותים לסוריה] מסכנת פיזית את היהודים היושבים בציון בדוק ומנוסה.

אז בטח יש הפגנות המוניות ושלטי "ארץ ישראל בסכנה" מתנוססים תחת כל עץ טוב ליהודים וגשר כפר-חב"ד חסום מפה לפה? אי-פה! לפעמים עומדים המומים מול צעדי ההשתקה של כל בדל-מחאה אשר מאן דהו מעז להשמיע. כאילו כלום לא קרה.

. . מהיכן מגיע הבטחון המופרז הזה מהיכן נובעת השיטה החדשה של תקציבים תמורת שקט תעשייתי? . . מסתבר שאין כל חדש תחת השמש והתיאור המדוייק המופיע בלקוטי-שיחות למצבנו כיום – ממש מדהים (חלק טז עמ' 11):

ישנם כאלה הטוענים "אהות לנו בבית המלך". ידיד חדש או ידיד ותיק ("א נייער פריינט אָדער אָן אַלטער פריינט") ובמילא אם הוא גזור גזירה ח"ו אין היהודים צריכים להירתע ולמרות שהיא היפך התורה עליהם לקיים אותה –

איי הופכים עבדים לפרעה כדי לבנות את פיתום ורעמסס – במקום להיות עבדי הוי' ע"י לימוד התורה בהתמדה ושקידה וקיום מצוותיה בהידור ובכל דרכיך דעהו – הרי מכיוון שהיים במצרים ובמיטב הארץ – צריך לוותר . . .

עד כאן מה"אלטער דבר" (ה"דבר הישן").

אז מה אתם חושבים? השתנה משהו מאז? לא. גם היום מגישים נציגי מנזר-השתקנים "הבטחה לפירעון". מצטטים באדיקות את לשונו-הזהב של "הידיד הותיק" בראיון לעתון אנטי-דתי ("זו אמירה שראוי להתייחס אליה ברצינות"...) בו הוא מבטא את "הכרתו הפנימית ואמונתו בחשיבותם של ערכי היהדות" –

הפרשה החסידיית

טתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועל שלמה - 'בגד בוגדים בגדו' - לבושים צואים.
על כל אבידה - על ידי כל הנ"ל יכול ח"ו לאבד את
הניצוץ האלקי אשר בקרבו.
עד האלקים יבא דבר שניהם - דבר שניהם היינו תשובה
ווידוי.

ישלם שנים - תשובה עילאה ותשובה תתאה תורה ותפלה.
(ספר המאמרים 'תול"ד ע' קכז-קכט)

כ"ק אדמו"ר מוהרשי"ב

ואנשי קדש תהיון לי (כב ל)

על הנשמה נאמר טהורה היא ועל ידי תורה ומצות מתעלה
לבחינת קדש. וההפרש בין קדושה לטהרה הוא דקדושה הוא מה
שמובדל ואין לו התחברות כלל עם מה שלמטה ממנו מה שאין
כן טהרה הוא שאינו קדוש בעצם כי אם שיש לו ערך ושייכות
לשלמטה אלא שנטהר.

(המשך תרס"ו ע' תקבד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

לא תשא שמע שוא (כג א)

לכל יהודי ויהודי ניתן מלמעלה יתרון ועילוי מיוחד. אולם
בשעה שאחד מספר לשני לשון הרע על חברם הריהם "חומסים"
ולוקחים ממנו עילוי ויתרון זה. וזהו שרמו הכתוב לא תשא
שמע שוא - לא תקבל לשון הרע על חברך כדי: שאל תשת
ידך עם רשע - היינו יצר הרע להיות עד - להיות שני עדים
חמס - לחמוס מחברך את העילוי והיתרון המיוחד לו.

(ספר השיחות תש"א ע' 65)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים" אף
אלו מסיני" - שגם המשפטים שחיובם מובן בשכל האדם
צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם כי אם) מפני ציווי
הקב"ה (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם
בשכל האדם) ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") לפניהם"
דוקא "ולא לפני גוים" . . (אף) שהם דנין . . כדיני ישראל" כיון
שדיניהם הם מצד חיוב השכל וצ"ל מצד ציווי הקב"ה.

(ספר השיחות ה'תשנ"ב ע' 366)

ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו (כד יח)

ואל אצילי בני ישראל - נדב ואביהוא ושבעים וקנים היו
מעולם הבריאה ככל ישראל שהיו באותו הדור אלא שהיו
החשובים שבאותו הדור - אצילות שבבריאה ('אצילי' לשון
אצילות).

לא שלח ידו - שלא זכו להשיג את בחינת הידים
העליונים למעלה מן הכסא כמו שהם מחוברים וסמוכים לראש.
(תורה אור' פרשתנו עח ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לא תהי' משכלה ועקרה בארצך (כג כו)

יש להבין מהו ענין שלא תהי' בארצך וכי הארץ יולדת? אך
הנה ידוע שכנסת ישראל נקראה ארץ כמו שכתוב כי תהיו ארץ
חפץ.

(תורת חיים' פרשתנו תכט ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה (כד יח)

אמרו רז"ל "לא קאים אינש אדעת" דרבי' עד ארבעין שנין
יום שלמעלה חשוב אצלנו כשנה ועל כן הי' משה בהר ארבעים
יום דוקא כדי שיהי' "קאים" על התורה ויקבל אותה בקבלה
אמיתית.

(על פי 'אור התורה' דברים סדך א ע' יח)

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

על כל דבר פשע (כב ח)

על שור - קאי על נפש הבהמית ששרשו מפני שור
שבמרכבה שהוא בהתלהבות ולהיטת הלב על המעכבו למלאות
תאות יצרו הרע המסיתו ומדיחו מדרך הטוב.

על חמור - זהו ענין הקרירות.

על שה - הם רבות מחשבות הטורדות ומעכבות.

הציבור מוזמן להשתתף בסמינר פסח מגלות לגאולה בפרט ובכלל

שיתקים אי"ה

מיום שישי י"ג בניסן (6.4.01) ערב שבת הגדול
עד כ"א בניסן (14.4.01) מוצאי שביעי של פסח

בבית הארתה "אור הגנוז" (ע"י מירון)

בפנסיון מלא ובתנאי נופש מלאים

כשר למהדרין מן המהדרין ע"פ מנהגי חב"ד, לא שרויה

מצות יד בלבד, בהכשר של הרב לוי ביסטרצקי

● שיעורים והרצאות ● תכנית אומנותית

● טיולים ● פעילות לילדים

פרטים והרשמה (הזדוּוּוּ להרשם, מספר המקומות מוגבל!)

08-947-6537, 08-936-5948, 08-935-3932

ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש
ביתר עלית

הננו להודיע כי

החלה ההרשמה

לישיבתנו הקדושה

לשנת הלימודים ה'תשס"ב

המעוניינים יתקשרו למזכירות הישיבה

056-372-486, 055-745-307

בברכה
הרב מרדכי מישולבין
ראש הישיבה

מעדניית גיטל'ה

כפר חב"ד

משלוחי מנות מהודרים ויפים

לכל העולם בטלפון אחד

לכל עיר בישראל, בארה"ב ובאירופה

הזמינו עכשיו ומשלוחי המנות

יחולקו על ידינו בחג הפורים

דוגמאות ניתן לראות בחנותנו

החל מ-10 ש"ח ומעלה

מחירים מיוחדים לבתי חב"ד ומוסדות

פתוח ברציפות מ-8:00 בבוקר עד 11:00 בלילה

03-9600110

055-534174

עברנו למקום גדול ומרווח
באזה"ת, כפר חב"ד
שש שנות נסיון
מחירים מיוחדים לשלוחים

הַלְנוּ אֶתְהָ?

”לשמוע” סיפור • ה”קנאיי” שהתחב”ד • ”אין דעותיהם שוות” • דברים ברורים של הרבי שליט”א: ”מי שאינו רוצה להטעות את עצמו . . יודע שאחת משתי אלה הלנו אתה או וכו'” • לא להביט על פעולות חב”ד ”כאדם הבא מבחוץ” • שתהיה ביקורת אבל ביקורת בונה! • על אירגונים ופעילים הממלאים עבורנו את השליחות העיקרית והיחידה • ”לעבור את הים על מטפחת”!

שבאמצעות סיפורים ”חדשים” מצליחים להגיע לקהל גדול הרבה יותר והדבר מביא תועלת עצומה. אלא שיחד עם זה מותר וצריך להקשיב ולשמוע גם במובן הפנימי של ”לשמוע” – ”דערההרן” – גם סיפורים שכבר שמענו בעבר.

הסיפור דלהלן כבר התפרסם כמה פעמים מעל בימות שונות. אני שמעתי זאת בזמנו מפיו של הרה”ח ר' בניציון שיי גרוסמן ששמע זאת (להבדיל בין חיים לחיי החיים) מהרה”ח וכו' ר' משה ע”ה שוסטר בעל המעשה עצמו שהיה מחשובי חסידי פולין בני-ברק. וזה הסיפור:

יהודי חרדי מתושבי בני-ברק היה – לדעתו – מאוד ”קנאיי” לה' ולתורתו. הוא לא היה מוכן לשמוע שום מילה טובה על אותם ”חילונים” אלו שפרקו מעליהם את עול התורה והמצוות ועושים כל העולה על רוחם ללא מעצורים. כתוצאה ישירה מדרכו זאת לא יכל אותו ”קנאיי” לסבול גם את פעילותם של חסידי חב”ד לקירוב אחינו בני ישראל לדרך התורה מתוך אהבה וחיבה באומרו: את ה”רשעים” צריך לשנוא. צריך להתרחק מהם. אסור לאהוב ולקרב אותם.

(היום כבר שכחו זאת אבל בשנים הראשונות היו חסידי חב”ד ללעג ולקלס בקרב ציבור ה”חרדים” על שקיימו את הוראות הרבי כפשוטן ויצאו גם לקיבוצי השומר הצעירי על-מנת לקרב יהודים לה' ולתורתו. אפילו מן ה”גדולים” היו שצעקו: ”אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד” – גם לא בשביל לקרב אותם. ואמנם אפילו בין חסידי חב”ד היו שטענו כנגד פעילות זו שאין זה ”באופן המתקבל”...).

הגיעו הדברים לידי כך שאותו יהודי העז אפילו לדבר סרה אודות כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א. מספר הסיפור ר' משה שוסטר לא היה חסיד חב”ד אבל הוא נחרד לשמוע יהודי מדבר כך על הרבי

רה ובשעת התוועדות כאשר היה המשפיע הרה”ח וכו' ר' מענדל פוטרפס עומד לספר סיפור חסידותי היה נאנח ואומר כהקדמה לסיפור:

”פעם כאשר לא היו כל כך הרבה ספרים ורוב הסיפורים לא היו מפורסמים וידועים כל כך הרי כאשר היו מספרים סיפור בשעת התוועדות היו האזניים כרויות והלבבות פתוחים. כולם הטו אוזן להקשיב ולשמוע את הסיפור ולקלוט היטב את כל פרטיו ולאחר מכן גם ”שמעו” (”מ'האָט דערההרט”) וקלטו והפיקו ממנו את הלימוד וההוראה באופן פנימי ואמיתי כך שהדבר הביא תועלת כפולה ומכופלת.

”לעומת זאת היום כאשר כמעט הכל כבר מודפס אין כאילו מה לחדש וכאשר עומדים לספר משהו אם אין זה ”פירסום ראשון” התגובה הטבעית היא: אה הסיפור הזה הרי אותו כבר שמעתי והנני מכיר מזמן. ממילא כבר לא מקשיבים ולא שמים לב וכך אין הסיפור מביא את התועלת המקווה.”

אין זאת אומרת שאין לכתוב ולהדפיס עוד ועוד סיפורים ואימרות ב”פירסום ראשון” וכו'. הרי כולנו יודעים עד כמה הרבי שליט”א מלך המשיח מעורר ומעודד ודורש ותובע לעשות זאת יותר ויותר וכל המרבה בכך הרי זה משובח. גם במוחש רואים

ק

עם הרב לוי יצחק גינזבורג

משפיע בישיבת תות”ל המרכזית – כפר חב”ד

שליטי"א. שוב ושוב הוא פנה לאותו יהודי ואמר לו שהוא נוטל על עצמו אחריות כבדה מדאי. אתה משחק באש! – הזהיר אותו ואמרו חז"ל "והוי זהיר בגחלתן שלא תיכווה!" אבל הלה לא שעה לדבריו והמשיך בהנהגתו הנלוזה.

לימים קרה אסון: רוח שטות נכנסה בבנו של אותו יהודי והוא עזב את דרך התורה והמצוות. כל המאמצים לדבר עמו ולהשפיע עליו לא הועילו. הבן עזב את בית הוריו וניתק את הקשר עם משפחתו והלך והידרדר מטה מטה רחמנא ליצלן.

כעבור זמן נתקל הבן בדוכן של חסידי חב"ד שניצבו ברחובה של עיר והציעו הנחת תפילין לעוברים ושבים. גם לו הציעו. בתחילה סרב בהחלטיות אך לאחר דברי שכנוע הסכים לא בקלות לעשות זאת...

תוך כדי כך נכנסו עמו בדברים. הלה סיפר על עברו ועל השאלות והקושיות שיש לו שבגללן כביכול עזב את דרך התורה. החסידים כמובן שלא נבהלו מהקושיות ובדרכי נועם ענו לו דברים נכוחים.

מאותה פגישה ברחוב יצרו עמו אנשי חב"ד קשר קבוע עד שבסופו של דבר חזר בתשובה שלימה עד שחזר גם לחיק הוריו ולמשפחתו.

האב לא היה טיפש. הוא ראה בגלוי את יד ה' אשר בעקבות דיבוריו סרה על הרבי שליטי"א ירד בנו מן הדרך וחזר אליה רק בעזרת שלוחיו של הרבי. הוא החליט לנסוע בעצמו אל הרבי לבקש סליחה ומחילה ולהודות לו על ששלוחיו הצילו את בנו מרדת שחת.

אומר ועושה. הוא קם ונסע אל הרבי ואף זכה להיכנס ליחידות. בהיכנסו סיפר את כל אשר קרהו והוסיף שהוא מתחרט מאוד על דבריו הנלוזים וכי כעת בא לבקש מהרבי סליחה ומחילה ולהודות לו על הצלת בנו והשבתו לה' ולתורתו וגם לחיק המשפחה.

הרבי שמע את דבריו שנאמרו מתוך חרטה אמיתית וכמובן שסלח לו מיד אלא שהוסיף ואמר לו:

ראה נא כאשר בנך סטה מן הדרך והחל להידרדר הרי עם כל הכעס והרוגז על מה שעשה לא צעקת שצריך לשנוא את הרשעים אלא אהבת אותו באהבה אמיתית כאהבת אב לבנו עד שהיית מוכן לעשות הכל כדי שישבו לדרך הישרה. כך ממש צריך להיות היחס וכך הוא היחס שלי לכל יהודי. הרי כל יהודי הוא בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה האוהבו כאהבת הורים זקנים לבן יחיד הנולד לעת זקנתם. גם אם הוא סוטה ויורד מן הדרך הרי שעם כל הצער והכאב יש לאהוב אותו באהבה אמיתית כאהבת אב לבנו והרבה הרבה יותר ולעשות הכל כדי להשיבו לצור מחצבתו ולמקומו ומצבו האמיתי.

כ ותב הרבי שליטי"א (ילקוטי שיחות) חלק כ (עמוד 615):

ואילו זכינו היינו למדים זה מסטרא דקדושה ובמצב הנוכחי יש להיווכח בזה מהנעשה בלעומת זה היינו באישים ומפלגות השמאליות אשר ההצלחה שלהם היא מפני שאותוים בדרכים ופועלים בכוחות שתורת החסידות

דורשת אותם בעבודה דקדושה והוא - החיות ההתלהבות פעולות מבלי התחשב עם הטעם ודעת דעצמו משמעת לפקודות של הנמצא למעלה הימנו ורק לאחר כך להתבונן לטעמו) התאחדות באגודה אחת להגשמת הפעולות הנדרשות וויתור על רווחי ועניני הפרט ואפילו הרוחניים לפי דעתם בשביל תועלת הכלל כו' וכו'. ואם בענינים שלהם הגיעו לידי כך אף ששאלו הוא אצלם וסוף סוף יחזרו למקורם מקור החיים והחיות על אחת כמה וכמה בעניננו.

וביחוד במחנה החסידים אשר הנשיאים "מה להלן עומד ומשמש אף עתה עומד ומשמש" במרום וממשיכים תוספת ברכה והצלחה למטה בכל המוסדות והמתעסקים בזה. אלא שלדאבוננו ולצערנו אין מנצלים הברכה וההצלחה כי אם לעתים ולפרקים ובמדה קטנה באין ערוך. ולא מפני סיבות חשובות על כל פנים בעיניי שכל האנושי אלא - או מפני ששקועים בענינים דבכרך דנויד עדשים ושוכחים על הבכורה או מפני ענינים של פירוד לבבות ועל פי הסיסמה גם לי גם לך לא יהיה ובינתיים יום נכנס יום יוצא כו' וכו'.

וההוכחה על דבר אמיתת כל הנ"ל הוא - שבכל מקום שעשו על כל פנים באצבע קטנה נראית הצלחה מופלגה שלא שיערוה מראש עד שנתקיים במקרים רבים גם מה שכתוב ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו.

- מובן שאין כוונתי בזה רק אליו בפרט אלא לכללות אנש"י. וגם אין כוונתי להטפת מוסר וצעקה על העבר כי אם בתקוה אשר כולי האי ואולי יעוררו דברי אלה שיתמסרו להעבודה כדבעי אשר אז הלוחך ילכו ויכבשו וירכשו עשירות מאות אלפים ורבבות מישראל - אל תורת החסידות הדרכותי ומנהגי' עד שהקטן יהי' לאלף וגו'.

עומדים אנו כבר כמה וכמה שנים אחרי ששמענו מהרבי מלך המשיח שליטי"א את בשורת הגאולה ואת גודל האחריות כמו גם גודל הזכות להכריז ולפרסם על כך בכל מקום ובכל צורה אפשרית.

ואכן חייבים לומר את האמת כי נעשו ונעשים כל הזמן פעולות רבות בעניין זה על-ידי רבים מתוכנו פעולות שכנראה לא היו נעשות אילו לא הקריאה בשיחה הידועה: עשו כל אשר ביכולתכם להביא התגלות וביאת המשיח בפועל ממש!

אם בזמנו אמר הרבי שליטי"א לא פעם ולא פעמיים שאין שום סיבה והסבר לעיכוב המבהיל של הגאולה בפועל ממש לעיני כל בשר הרי עתה כאשר מאז פעלו כל כך הרבה בזה בוודאי שעייכוב הגאולה הוא "דבר הכי בלתי מובן כלל וכלל" ובוודאי ובוודאי שבכל רגע ממש הוא זמן הגאולה והיא צריכה לבוא בפועל ממש לעיני כל ברגע זה ממש.

ועם כל זה כמדומה שיש לעורר ולהדגיש עוד יותר נקודה עיקרית הקשורה לפעילות הכללית בעניין זה -

האב לא היה טיפש.
הוא ראה בגלוי את יד ה' אשר בעקבות דיבוריו סרה על הרבי שליטי"א ירד בנו מן הדרך וחזר אליה רק בעזרת שלוחיו של הרבי. הוא החליט לנסוע בעצמו אל הרבי לבקש סליחה ומחילה ולהודות לו על ששלוחיו הצילו את בנו מרדת שחת

מיאגרות-קודש' הקורים חדשים לבקרים וגם בנדפס חסר הלהט וההתלהבות שהרי הנקודה העיקרית עתה שיידעו שיש רבי חי וקיים ואפשר לפנות אליו; והאחר טוען שמפרסמים יותר מידי סיפורים כאלו ויש שהם כתובים ב"צורה שמרחיקה אנשים"...

אחד טוען שפירסום סגולתם של המים החיים ממי המקווה של הרבי זו חובה וזכות קדושה ושה אמצעי מצויין להביא גם את בני נח להכרה בגדולתו ובמלכותו של הרבי שליטי"א ולכך שהם ישמרו שבע מצוות בני נח; והאחר טוען שגם אם יש בזה סגולה לא צריך להדגיש זאת כל כך ובפרט כשימדובר על גויים"...

אחד טוען בלהט שמוכרחים ללכת עם כיפה של "יחי אדוננו" ולפרסם את הכרות הקודש הזו באמצעות דגלים וסמלים; בעוד האחר מסתייג מה"שגעונות החדשים"...

מיותר להאריך בהבאת דוגמאות נוספות שכן הדברים ידועים ומדוברים (מה גם שהמסגרת המיועדת למדור זה לא תספיק להכילם). הסיבה לחילוקי דעות אלו נעוצה בכך שמאחר ונצטוונו "עשו כל אשר ביכולתכם" מרגיש כל אחד חובה ורצון ותשוקה לפעול ומטבע הדברים עיקר ההתלהבות של כל אחד היא במה שהוא עוסק בלהט ("קאָכט זיך" – "מתבשל"...). נכון שהאחד גם מחשיב ומעריך מה שעושה השני אבל לא זו הנקודה שבה הוא (סליחה אני!) מתלהב ומה גם שלא תמיד הכל נעשה בדיוק כפי שהוא (וגם כאן הכוונה: אני) חושב שצריך להעשות וייתכן שבאמת נעשות שגיאות – שהרי זה המצב בעולמנו לפני ההתגלות המושלמת של הרבי שליטי"א לעיני כל בגאולה האמיתית והשלימה – וממילא עלול אדם לחשוב ואף לומר: מה לי ולצרה זו? (וכפי הלשונות המופיעים במכתב הרבי שליטי"א שהועתק לעיל).

עוד כותב הרבי (ילקוטי שיחות' חלק כג עמוד 472):

ואם יש איזה יסוד להתביעות שכותב מובן ופשוט שצריך לתקן פרט זה אבל לא ת"ו לנגוע בעניני הישיבה וגם לא בעניניו הוא. ועוד למודעי שאין שלימות בעולם ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר בשיחתו הידועה אין טוב בלי רע. שמוזה גם כן מובן שאם יבטלו כל עניני מפני שנמצא בו קצת רע הרי זה הירוס וחורבן כל ענינים שבעולם.

המורם מזה שהשם יתברך יצליחו לא רק להמשיך בעבודתו בקודש אלא גם להוסיף בה והענינים השליליים ילכו הלוך ופחות. ואם מעט אור דוחה הרבה חושך – על אחת כמה וכמה הרבה אור. וכן כותב (שם עמוד 473):

ידועה הוראה הברורה מכבר והוא – שכל ענין המחליש פעולות לתורה ומצוות בוודאי שמקורו הוא היצר הרע. ז.א. ההיפך של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ומי שאינו רוצה להטעות את עצמו . . יודע שאחת משתי אלה הלנו אתה או וכו'. ומצד ענין הרצון

לפי דברי הרבי שליטי"א (ילקוטי שיחות' חלק כג עמוד 453):

...והעיקר נקודה עיקרית – שכל אחד ואחד מהם מביט על הענינים שהענין צריך להעשות והוא משתתף כאדם הבא מבחוץ. ובמילא אם מזמינים אותו או על כל פנים ממלאים הוראתיו במילואם משתתף. ובאם לא – הרי מה עליו עוד לעשות בזה ו"אני את נפשי הצלתי".

וכבר ידוע המשל בזה החילוק שבין פקיד ושכיר העושה באיזה ענין באמונה והתעניינות בעל הבית באותו ענין. שהראשונים כיון שעובדים באמונה עושים ככל יכולתם בכחות הגלויים ואחר כך הולכים לישן במנוחה. ועושה חשבון בנפשו שהוא עושה שלו. מה שאין כן הבעל הבית – שאינו יכול לישן במנוחה אף אם עשה בזה ככל יכולתו. במילא מתגלים אצלו כחות נעלמים המצאות שונות וכו'.

והאמת מוכרחני להגיד שעבודת . . לעת עתה – אינני רואה שיעבדו על כל פנים כשכיר נאמן היינו ככל יכולתם. ואתו הסליחה על הבעת חוות דעתי בלי כחל וברי שרק.

נהייתי ממה שכתב אודות התמסרות . . לעבודה ב . . אלא שרואה הנני ממכתבו שכולם שבעים רצון שהלה עובד בהתמסרות און מען פארגינט עם דעם גאנצן שר – פאר עם אליין (=ו"מפרגנים" לו (שיקבל) את כל השכר – לעצמו) ואין עוור לו. וכבר נלאתי לכפול ולשלוש פעם אחר פעם אשר כל יום ויום שעובר לאזט מען איין מעגליכקייטן צו טאן פאר דעם אלטן רביין פאר דעם מיטלען רביין פאר דעם צמה צדק (= "עוובים" ומאבדים אפשרויות (הזדמנויות) לעשות עבור רבינו הזקן אדמו"ר האמצעי ה'צמה צדק'] וכל נשיאינו ממלאי מקומם. והיא אבדה שאינה חוזרת...

ואים אנו פעמים רבות כי יחידים או קבוצות מתאמצים ופועלים במסירות נפש ממש לפחות יחסית לתקופתנו. הם משקיעים מאמצים אדירים מתאמצים ומתייגעים הרבה מעל הממוצע מוציאים כספים רבים ולפעמים הרבה למעלה מיכולתם מתוך אמונה ובטחון שהם עושים את הדבר הנכון כדי למהר את התגלות הרבי שליטי"א לעיני כל בגאולה האמיתית והשלימה.

מטבע הדברים כמאמר חז"ל "אין דיעותיהם שוות" קורה הרבה פעמים שדברים שעושה פלוני אינם מוצאים חן בעיני אחרים גם בתוככי אני"ש חסידי חב"ד וגם בין אלו שבכללות חושבים ומאמינים ומשתדלים לפעול באותה צורה ובאותם אופנים:

אחד טוען שיותר מדאי פעמים כותבים "יחי אדוננו" או "הרבי מלך המשיח שליטי"א"; ולעומתו טוען שני שעדיין זה מעט מידי פעמים... אחד טוען שלא מדפיסים את כל הסיפורים

הרבי שליטי"א: "ידועה הוראה הברורה מכבר והוא – שכל ענין המחליש פעולות לתורה ומצוות בוודאי שמקורו הוא היצר הרע. ז.א. ההיפך של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ומי שאינו רוצה להטעות את עצמו . . יודע שאחת משתי אלה הלנו אתה או וכו'. ומצד ענין הרצון הרי אין נפקא מינה אם אין מקיים דבר קל או שעוברים על כל הענין..."

הרי אין נפקא מינה אם אין מקיים דבר קל או שעוברים על כל הענין . .

מובן וגם פשוט שאין כל הנ"ל אומר אשר הפעולות במוסדות חב"ד ב . . הם תכלית השלימות ואין כל מקום לשכלול ושיפור. כי אין פעולות כאלו בעולמנו לאחרי חטא עץ הדעת. וידוע הציווי שצריכה להיות לא רק עבודה סתם אלא עבודה כמאן דבעי למיעבד שלכן תמיד צריך לחפש המגרעות ולמלאותם ולתקנם אבל לא על ידי נפילת רוח ונמיכת רוח יוושע מי שהוא . .

ויהי רצון שיכיר את האמת שאפשר להיות מציאותו הוא ומציאות אחרים והאחד משלים את רעהו ואין זה סיבה לנמיכת רוח של מי שהוא - באם זקוק הוא לעצה והוראה ולפעמים גם תיקון שגיאה ולא לבד שאין בה כל סיבה להזניה העבודה אלא אדרבה ואדרבה.

וכל זה במילים פשוטות בסגנון שלנו לפי ההסתכלות אותה תובע מאתנו הרבי מלך המשיח שליט"א:

'בית משיח' וכל פעולות 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח' אינם רק "בעיה" של הרב מנחם מענדל הכהן הענדל וצוות עוזריו; 'שיחת הגאולה' וירדיו זמן הגאולה' וכל פעולות 'האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה' - אינם "עניין פרטי" של הרב זמרוני ציק ועוזריו; 'מטה משיח' ומחלקת הפירסומים שלו אינם "אירגון פרטי" השייך לרב שמואל הכהן הענדל ועוזריו; הספר 'עתה ידעתי' אינו רק "סיפור אישי" של הרב חיים ששון; ההוצאה לאור של 'דבר מלכות' אינה רק "דאגה ספציפית" של הרב יצחק פיין מבני-ברק; הספר 'חבורת מקרבי הגאולה' המביא לילדים את בשורת הגואל והגאולה בצורה סיפורית נהדרת אינו רק "פרוייקט" של הרב רפאל חרותי; דגלי משיח והסמלים והתכשיטים אינם רק "שגעון פרטי" של ר' יעקב בן ארי; קונטרסי 'יחי המלך' השבועיים אינם "גיוב" של קבוצת עורכים (החפצים בעילום שם); קלטות הידיאו של 'יראות את מלכנו' אינם רק "תוצרת מקומית" של מוסד ראוי לשבח; "די מעריקל וואטרסי" ערכות המים ממי המקווה של הרבי המנוצלים להפצת שבע מצוות בני נח אינן עניין של פלוני ואלמוני ש'ניתפסו לדבר'.

יש עוד דוגמאות למכביר והזכרתי רק את אלו שעלו במחשבתי ברגע זה. לא ציינתי את שיעוריו וספריו של הרב שלום דובער וולפא ואת הרב דוד נחשון והפעולות הנפלאות של ה"טנקים"; את העלונים שיצאו בקשר למצב הבטחוני מטעם 'מטה שלמות הארץ'; את הקלטות בענייני משיח ואת כל המפיקים והיוזמים של חומר הסברה מוצרים מדבקות ופוליקלים - וכבר נתארכה הרשימה אף שישנם עוד ב"ה כהנה וכהנה כן ירבו (והנני מבקש שליחה ומחילה מאלו שלא זכרתים "כי רבים הם ואי אפשר לפורטם . . על כן יהיו נא בעיניכם כאילו הייתי פורטם").

אז אכן לא כולם תמימי דעים בקשר לכל מילה שכתובה בעלוני 'שיחת הגאולה' ויש טענות על ה"מינון הגבוה" וכנגדן יש טענות על ה"מינון הנמוך" שבחבורת 'הגאולה' מעניין ועכושי. אינני אומר

שהטענות לכאן ולכאן מוצדקות או לא מוצדקות (וכמובן ופשוט - לא כולם חייבים להסכים עם מה שאני כותב...) אלא להדגיש את הצורך - לאור דברי הרבי שליט"א שהעתקתי לעיל - שלא נביט על כל הפעולות הללו במבט של "אדם הבא מבחוץ".

כל אותם אירגונים ופעילים הנזכרים לעיל ועוד רבים כמותם ממלאים עבור כולנו - עבור כל אחד ואחת מאתנו! - את השליחות העיקרית והיחידה שהוטלה עלינו על כולנו! כולם כאחד כל אחד לפי כשרונותיו וכוחותיו ועוד יותר מזה נתגייס על-מנת להטות שכס ולעזור ככל האפשר איש לרעהו בכל הכוחות כדי שהמטרה תושג במילואה.

הביקורת יכולה וצריכה להיות ביקורת בונה ומסייעת כדי להביא את הדברים לתיקונם ולשלמותם כפי שכולנו רוצים והעיקר כפי שהרבי שליט"א רוצה. אבל גם אם דעתי לא התקבלה וגם אם הדברים אינם בתכלית השלימות כפי שאני רוצה (אם רק אין הם מביאים ח"ו לתוצאה הפוכה כפי שקורה במקרים קיצוניים) גם אז עליי לעזור ולסייע ולעשות הכל כדי שהדברים יצליחו ויתפתחו.

חובה עלינו לדאוג שכל אלו שהזכרו לעיל (ושוב שליחה ממי שלא זכרתיו בשמו) לא יישארו "תקועים" עם המאמצים הרבים והכסף הרב שהוציאו במסירות נפש למעלה מיכולתם אלא יוכלו להמשיך ולפעול להביא את הגאולה בפועל ממש עכשו ממש.

בניגוד לשיטתם של "סאטמער" "נטורי קרתא" ודומיהם שברגע שראו משהו שלא נכון - לדעתם - על פי התורה החלו מיד לצעוק: "כפירה" "גוי" "רשע" וכדומה מלמד אותנו הרבי שליט"א את הדרך ל"יכוף כל ישראל": בדרכי נועם ובדרכי שלום דווקא בשיתוף כל הכחות עד כמה שרק ניתן מבלי לוותר על העקרונות האמיתיים.

לא פעם ולא פעמיים לימד אותנו הרבי שבדרך כלל ענייני קדושה אינם מפריעים זה לזה אלא דווקא מסייעים זה לזה. העובדה שישנם כמה וכמה סוגים של עלונים ושל פעילות בצורות שונות בסופו של דבר לא רק שלא תפריע אלא רק תועיל!

ועוד נקודה עיקרית השייכת לאותם פעמים של "אין ברירה" כאשר על פי הוראות הרבי צריך להאבק ולהילחם על דברים מסויימים (ולקוטי שיחות' חלק כ עמוד 619):

וכאן מקום אתי להערה כללית אשר אף כי שמכל אנ"ש ובפרט מעסקני הציבור שביניהם דורשים תקיפות בעמדה חזקה - א שטארקן שטעל - להגן על התורה ומצוה בכלל וחסידות בפרט בכל מקום שהם אבל תמיד

מטבע הדברים כמאמר
חז"ל "אין דיעותיהם
שוות" קורה הרבה
פעמים שדברים שעושה
פלוני אינם מוצאים חן
בעיני אחרים גם
בתוככי אנ"ש חסידי
חב"ד וגם בין אלו
שבכללות חושבים
ומאמינים ומשתדלים
לפעול באותה צורה
ובאותם אופנים

האמונה בדברי צדיקים והתקשרות אינו ענין הנאמר רק בפה או נקבע בלב לאמר חסיד אני או מקושר אני כ"א צריך לבא בפועל דבר

בהמשך לפירסום אגרות הקודש של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע בגליונות הקודמים הננו מביאים אגרות נוספות מתוך אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע חלק טז שיצא לאור בימים אלה

קמחא דפסחא לאנוסי רוסיא

ב"ה א' ט' שבט תרפ"ט

כבוד הרה"ג החכם הנודע המשכיל הנפלא המפורסם בכל מרחבי ארץ וקצוי תבל ברוב פאר והדר מדות נשגבות והמהולל בתשבחות רבות בעבודתו הכבירה לטובת כלל ישראל הרב מוהר"י שליט"א המכונה ד"ר הערץ הרב הכולל דמדינת אנגליא יע"א אחד"ש כבוד מעלתו הרמה והנשאה!

ידעתי גם ידעתי אשר רבות מחשבות טובות בלב כבוד מעלתו הרמה להיטיב מצבן של אחינו בני ישראל היושבים במדינת הסובייטים.

נאומי כבוד מעלתו הרמה והנשאה המלאים חכמה בינה והשכל בהדרכת מדות טובות ודרכי נועם המאירים ומלהיבים את מוח ולב שומען בכלל ובפרט בהנוגע לאחינו הנדכאים יחיו מעידים על כשרונותיו הנפלאים ולבו העדינה של כבוד מעלתו הרמה והנשאה המלאה אהבה וחיבה לכל אחינו בני ישראל בלי הבדל מפלגה ושאיפה.

לבי מלא תקוה אשר חפץ ד' בהצלת כלל ישראל מאת רודפיו ושונאיו בדת ביד מעלתו הרמה והנשאה יצליח למצוא שביל הזהב אשר יבא נתיב חיים להציל את אחינו יחיו מרדת שחת מתגרת ידם הקשה של היבסקים הבלתי מתחשבים עם כל מאום ועוברים בשאט נפש גם על חוקי המדינה.

במכתבי זה הנני בא על אדות שאלה בוערת שאלת קמחא דפסחא ומעות חטים בשביל אנוסי רוסיא הדורשת עבודה ותעמולה נמרצה.

רחשי עדינות לב רום מעלת כבודו הרמה והנשאה על עניני "האנוסים ברוסיא" מרשים לי להציע אשר יואיל נא רום מעלת כבודו הרמה והנשאה: א) לפנות אל הקהלות הקדש מוסדי הציבור הכללי מוסדי המפלגות שונות

בעדת ישראל בקול קורא לעזרת אחיהם בשביל קמחא דפסחא בכל מרחבי מדינת אנגליא הרוממה והקולאניען העומדים תחת חסות והשפעת רום מעלתו הרמה והנשאה וכל כספי התרומה יושלחו אל רום מעלת כבוד הרמה והנשאה ב) ולבוא במכתבי התעוררות אל כבוד מעלת הרב הכולל במדינת צרפת החכם הנודע בהשפעתו הכבירה בתוככי כל שדרות עם אלקי אברהם ד"ר מר לעווי שליט"א ואל כבוד הרבנים הכוללים ועסקני הכלל ומוסדי הצדקה והחסד בארצות הברית קנדה ארגאנטינא וזיד אמעריקא ובכל מדינות אירופא.

תקותי תאמצני – אשר הצעתי האמורה תמצא מסילה בעדינות לב רום כבוד מעלתו הרמה והנשאה לעשותה בזריות האפשרי כי הזמן קצר והמלאכה מרובה וברכת אחינו בני ישראל ביתם וזרעם יחולו על ראש כבוד מעלתו הרמה והנשאה להצליחו בכל אשר יננה לטובה ולברכה.

ברגשי כבוד ובברכה מוקירו ומכבדו כערכו הנשא

תקציב הדווינט ליהודי רוסיא

ב"ה ה' י"ג שבט תרפ"ט

כבוד ידידי עוז הרה"ג המפורסם והנודע בכל מרחבי תבל וקצוי ארץ יראת ד' אוצרו כש"ת מוהר"ר חיים עוזר שליט"א [גרודזנסקי]

אחד"ש הדרי"ג שליט"א!

בזה הנני לאשר קבלת מכתב הדרי"ג שליט"א מז' לחדש זה הבא אלי אחר צאת מכתבי לכדהרי"ג שליט"א ביום א' ט' חד"ז.

העתק מכתב הדרי"ג שליט"א והגה"צ חפץ חיים שליט"א ע"ד הגדלת התקציב האמור במכתב הדרי"ג שליט"א עוד טרם הגיע.

בשבוע החולפת קבלתי מאת ידידי הרב לאקשין שי

תחת הנהגת וכלכלת כבוד חתני הרב המשכיל והעסקן חרוץ מוהר"ר שמריי שיי גורארי לבוא בחליפות מכתבים עם רום כבוד מעלתו הנשאה ואקוה כי בעזרתו ית' תביא התועלת הנרצה לטובת אחינו יחיו.

מצורף לזה הנני מתכבד לשלוח לרום כבוד מעלתו הנשאה הרצאה מפורטת ע"ד מצב אחינו יחיו בקמחא דפסחא. ברגשי כבוד וברכה מוקירו ומכבדו.

הפתלקות אדמו"ר מראדזין

ב"ה ג' ב' אד"ר תרפ"ט

ריגא

אל אבלי בני נשיא ישראל כ"ק האדמו"ר מראדזין ד' עליהם יחיו

שלום וברכה!

נבהלתי לשמוע מהאסון הנורא אשר קרה כי נסתלק כבוד אביהם וחותרם ידידי מחותרני כ"ק הרה"ק הרה"צ נשיא ישראל ותפארתו גזע תרשישים כש"ת מוהר"ר מרדכי יוסף אלעזר נייע.

כרעם היי לי השמועה המעציבה ודברים אין לי במה

ידיעה כי ביום ד' י"ב לחד"ז יתברר שאלת התקציב ויודיע והיום קבלתי ממנו ידיעה טעלעגראפית לאמר ראזין יבוא לברלן ז' פעווראל על דבר התקציב אין תקוה.

הידיעה המרה הלזו עושאת עלי רושם עז כבר הורגלתי לשמוע אין כסף צריכים להסתפק במועט נעימות ודקירות שונות ע"ח של היראים ישנם מעררים וכדומה שמות נרדפים הממררים חיי העובדים במסירות נפשם ממש ירחמם השם אבל מבטא כזה עוד לא שמעתי.

המבטא הלזה שמיטה גמורה היא יהיו איזה טעמים שיהיו יהיו איזה נימוקים שיהיו איככה נוכל לראות בצרתן של אחינו העסקנים שיי בשם בהגיע אליהם בשורה זו.

מחכה הנני לאותן הידיעות אשר יקבל הדרי"ג שליט"א ובטוח הנני אשר מצדם יעשו ככל אשר תשיג ידם יד הגדולה לטובת אחינו יחיו והשי"ת יהי בעזרם להצליחם בכל אשר יפנו לטובה ולברכה.

ע"ד קמחא דפסחא אבוא במכתבי להדרי"ג שליט"א כאשר יוגמר עריכת החומר בענין זה בעוד יומים בעזרה"י חפצי לדעת חו"ד כתי"ר שליט"א באיזה אופן יוכל להיות התעמולה בזה ואשר בטח יזדרז הדרי"ג שליט"א בתשובתו הרמה.

והנני ידייע הדו"ש הדרי"ג שליט"א המוקירו ומכבדו כערכו הרם והנשא והמברכו ברפוי"ש.

הטבת מצב יהודי רוסיא

ב"ה ג' י"ח שבט תרפ"ט

כבוד החכם הנודע בשם תהלה ותפארת בתוככי אבירי פועלי טוב ואדירי בעלי ההשפעה כבירה משכיל בעל כשרונות נעלים ובעל מדות תרומיות המכונה ד"ר אנדערויזער נ"י הרב הכולל דמדינת הולנד שלום וברכה!

מפי כתבו של כבוד ידידי הרב החכם הכולל המשכיל הנודע לשם תהלה ותפארת בתוככי דורשי טובת אחינו גזע תרשישים מוהר"ר מאיר שליט"א ד"ר הילדעסהיימער נודעתי אשר רום מעלת כבודו הנשאת מתענין לדעת משלום אחינו היושבים במדינת רוסיא וממצבם במחי וכלכלה.

למשמע און שמעתי מהפעולות הכבירות הנשגבים והנעלים אשר עשה רום כבודו מעלתו הנשאה והשפעתו המרובה בחוגי הספירות הגבוהות יהי ד' עם רום כבוד מעלתו הנשאה להצליחו בכל אשר יפנה לטובה ולברכה. ומלאתי ידי הביורא לעניני אחינו שברוסיא אשר

לנחמם ובמה להתנחם על האבידה הגדולה אשר אבדנו כולנו בהסתלקותו של כ"ק האדמו"ר מראדזין תנצב"ה בכתרא עילאה אבות העולם והמקום ינחם אותם בתוך אבלי ציון וירושלים.

רז"ל אמרו יעקב אבינו לא מת כי גדולים צדיקים כו' וזכותו הגדול יאיר על כבוד בנו הרה"ח הרה"ק שליט"א הממלא מקום כ"ק אביו הרה"צ לאריכות ימים ושנים טובות ומאירות באור תורה ועל כל ב"ב שליט"א לכלכל את קהל עדת ישראל מקושרי אביו הרה"צ יחיו בהצלחה גדולה בגו"ר.

והנני מחות' ידידס עוז המשתתף בצערם והמצפה לאור כי טוב המברכס.

חגיגת יובל של הגאון הרגצובי

ב"ה ד' ח' אדר ב' תרפ"ט

אל כבוד ידידי הגבירים והכי נעלים נודעים בשם תהלה מחבבי ומוקירי תורה ולומדי מוהר"י ליב שי זלקינד ומוהר"ר מרדכי ויטענברג שלום וברכה!

במענה על מכתבם מח"י לחדש אדר ראשון העבר בשם ועד חגיגת היובל של הרב הגאון שר התורה מרנא ורבנא רבי יוסף שליט"א אשר בדעתם הטובה ליסד ישיבה של ת"ח מופלגי תורה תחת הנהגתו והשפעתו של הרב הגאון שליט"א נכון הדבר במאד מאד והנני מתכבד לשלוח את נדבתי הפרטית (חמשים לאט) למטרה זו ופועל ידס ירצה ד' ויגדיל תורה ויאדיר.

בטח יואיל הועד הנכבד להודיע בעתו את יום החגיגה למען אשר נתכבד להתברך ולברך את כבוד מעלת הרב הגאון שליט"א.

מכתבם הנ"ל התקבל בעת היותי במסעי וזהו סיבת איחור תשובתי עד כה.

והנני ידידס הדו"ש ומכבדם.

לימוד והפצת החסידות

ב"ה א' י"ב אדר שני תרפ"ט

כבוד ידידי הנכבדים והנעלים וו"ח אי"א מוה"ר פנחס [מיינץ] ומה"ר יהושע אייזיק [ברוך] יחיו שלום וברכה!

מכתבם במועדו הגיעני ושמחתי במאד על הלימוד של השלשה יחיו ואף כי מספר קטן הוא במאד לעומת הראוי להיות אבל גם זה טוב הוא דבכל אופן הוא יותר מאפס וכן הוא ענין הזריעה והנטיעה שמתחילים מעט

מעט וראוי לשום לב על זה שתה"י בתור עבודה כמו אשר כבר דברתי בזה בע"פ כי הלא ההשגחה פרטית מצאה זכותם להיות בשכונת בעלי תורה במספר מרובה – כן ירבו לברכה – ובודאי עליהם ניתן עבודה זו ללמוד דא"ח ולנטוע טעמה של חסידות שהיא עבודה שבלב לפעול במדות בפו"מ בתוככם ובלי ספק אשר הרבה מבני החסידים שי נמצאים בקרב הלומדים אשר אז חוב קדוש ללקוט אותם אחד לאחד ולעשות עצות ותחבולות איך לעורר בהם נקודת צור מחצבתם וזכות גדול יהי לכם כאשר תעשו דבר זה ותחיו נפשות רבות בחיות פנימי כמובן דרוש לזה עצות והתחכמות שלא יהי ניכר מבחוץ כלל אבל בתוכיות עצם הענין צריכים עבודה במסירה ונתינה אמיתית התחזקו ועשו והשיית יהי בעזרכם בגו"ר.

ובדבר שאלתו במה ללמוד הנה אינו שאלה כלל צריכים לעשות כפי דרישת הענין ואם צריכים בפעם הראשון והשני ללקוט מה שאפשר ללמוד צריכים לעשות כן ובפעם השני והשלישי ילמדו מה שדלגו.

וע"ד שאלת ר"פ שי אדות התלמיד מונק שי וכן שאר התלמידים צריכים ליתן להם כתבים המדברים בעבודה כמו המאמרים אין הקב"ה בא בטרוניא אם רוח המושל יפה שעה אחת בתשובה ומעש"ט עשרה שיושבים ועוד מאמרים כמו אלה.

ע"ד הבחור מר יצחק דוב שי הנוסע לבראזיליע יעזרוהו השי"ת שיצליח לו בנסיעתו ותהי פרנסתו בריוח ויזמין לו השי"ת חברים טובים ובטח דברתם אתו עמו שיקבע זמן ללמוד בכל יום וכן לידע האדרעס שלו ואתם צריכים לבוא אתו עמו בכתובים בכל עת וצריכים לבקשו אשר למקום שיבוא צלחה יעורר ע"ד קביעות עתים לתורה ויודיע לכם שמות איזה אנשים מחבריו ומכיריו בשם שתוכלו לבוא לעזרתו בכתובת מכתבי התעוררות.

ע"ד ר' שמואל שי שנסע לאפריקא יצליח השי"ת דרכו ויזמין לו פרנסתו בריוח ויוכל לפרנס ב"ב שי ויסלק חובותיו ובטח גם אתו עמו דברתם ככל האמור לעיל ולעוררו על זה.

והנה ממדינת ליטא הרבה נסעו לאפריקא למקומות שונות וזה רבות בשנים אשר מליטא נוסעים לאפריקא אשר בודאי יש שם הרבה מאנ"ש שי אשר הם או אבותיהם היו נוסעים לליובאוויטש או למקומות אחרים אבל בכל אופן יש להם יחס אל עניני אנ"ש שי וראוי הדבר במאד אשר יולקטו אדרעסין כאלו ויבואו אתם עמם בכתובים להודע ממצבם בשם ובודאי הרבה מידידנו אנ"ש שי אשר בליטא יש להם מכירהם בשם ונכון הי' הדבר במאד אשר אחדים מאנ"ש שי מהתמימים שי שבליטא יתדברו ביניהם בענין זה

קיום ברכות רבינו

במענה על מכתבו בברכתו ברכת יום הגאולה הנני עונה אמן ברוכים תהיו בודאי למדו המאמרים הנשלחים ללמדס בימי הגאולה ותהיי הסעודה סעודת מצוה ויקחו משקה ע"ח ויגיד ברכתי לכל המשתתפים בשמחת חיוזק התורה והצלת מחזיקי.

ובמענה על מכתבו השני המאריך למסור כל אלו – כן ירבו – אשר עזרם השם יתברך המענות הצליח להם והברכות התקיימו הוד כ"ק רבינו הגדול ברור מילולו בדברי קודש הקדשים באגרותיו הקדושים בענין שאילת עצות בעניני עולם וכ"ק הרה"צ הרמ"מ זצ"ל מהאראדאק השיב לאחד מחסידיו שבקש אצלו ברכה על בניס לאמר כי בשכר אמונת צדיקים ראוי הוא לברכת שמים בורעא חיא וקימא.

ההצלחה בהמענות וקיום דבר הברכות אשר בעזה"י ובזכות אבות קדושים עונים השואלים ומברכים אותם תלוי בהתקשרותם ובהנהגותיהם של השואלים ובאמונתם באמונת אימון בדברי הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' זצוקלה"ה נב"מ זי"ע.

האמונה בדברי צדיקים וההתקשרות אינו ענין הנאמר רק בפה או נקבע בלב לאמר חסיד אני או מקושר אני כ"א צריך לבא בפועל דבר איש ואשה לפי יכולתם ומהותם בקביעות עתים לתורה ובהירות בשמירת שבת בטהרת המשפחה בחינוך הבנים והבנות ובדומה לזה.

וכך היי דרכם של החסידים הראשונים אשר היו מעוררים את מכיריהם להיות חסידים הנה עם זה היו מעוררים גם על שקידת הפועל טוב אשר בשביל זה זכו השואלים כי השם יתברך עזרם למלאות מבוקשם ובגלל זה שנענו משמים במילוי מבוקשם הוסיפו אומץ בהנהגה טובה.

ונהניתי מאד ממכתבו זה הכותב בפרטות מאלו אשר ברכם ד' במילוי מבוקשם בכל חפצי לדעת ג"כ בפרטיות מכל אחד ואחת אשר נענו משמים במילוי מבוקשם יברכם השם איזה תודה לד' בהוספת עבודה במילי דשמיא שלמו הם להשם יתברך כי כל פעל ד' למענהו כתיב ותרגם כולהון עובדין דאלקאה לאלין שם דמשתמעין לוי.

כל אחד מישראל מצוה במצות אהבת ישראל הנה מלבד זאת אשר בקיום מצוה אהובה ונעימה זו הנה בזה מעורר רחמי שמים על עצמו ובי"ב להיות נשפע לו רוב טוב ובמדה שאדם מודד לחבירו בה במדה מודדין לו מן השמים הנה לבד זאת זוכה לגילויים ורוחניים באהבת ד' וכמו שאמר הוד כ"ק רבינו הגדול דואהבת לרעך כמוך הוא כלי לואהבת את ד' אלקיך.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

לעשות תעמולה והסתדרות באופן לעורר את אנ"ש שיי אשר באפריקא אשר לאט לאט אפשר בעזרתו ית' להכניס שם אור כי טוב.

עלינו לדעת כי הפועל והעבודה הוא העיקר ועיקרא ושרשא דכולא לא ברעש ולא בהמולה כ"א בעבודה ותעמולה רצינית צעד אחר צעד אבל להגיע אל המטרה היא הדרך הסלולה אשר יסדו לנו הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' זצוקלה"ה נב"מ זי"ע אשר בכוחם נגדל דור ובאור תורתם נחיי נפשות למלאות בעזרתו ית' חסרונו.

עמדו בצבא ד' אלקנו כפי צווי הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' וזכותם יאהיל עליכם כי תעשו חיל בעבודה זו להאיר מתוך חשכה ויעזרכם האלקים.

ועיד שאלת רי"א שיי אם לכתוב לקרוביו לזיטאמיר בודאי צריכם לכתוב וכמובן הכל בחכמה ומועצת והשי"ת יהי בעזרו.

ידידם הדו"ש ומברכם.

זכרונות ימי קדם

ב"ה אי י"ט אדר ב' תרפ"ט

ריגא

כבוד ידיד הנכבד ווי"ח אי"א מו"ה משה בנימין שיי [מייטין]

שלום וברכה!

מכתבו נכון הגיעני ונזכרתי ימים מקדם בשנת תרנ"א-נ"ב אשר בלמדו אצל המלמד ר' ניסן ז"ל והיי לנו שעה וחצי בכל יום מוגבלת שעה אחת שהיי מקשיב חזירתי משניות בע"פ (שהייתי בקי הי סדרים וסדר טהרות גמרותי בשנת תרנ"ג) וחצי שעה לכתוב לה"ק שהיי מספר לי בלה"ק המעשיות הידועים בקרב אנ"ש שיי ואני הייתי כותבם בספר וכמה טרחות טרח ר' יצחק גרשון מלמד שיי עם ספרי הדקדוק שלו בשנת תרנ"ג-נ"ד עד אשר תיקן כל השגיאות אשר שגה אז בדקדוקי.

ימים טובים היו גם הימים ההם אמנם הבאים אחריהם בימי למדי אצל מורי רשב"ץ ע"ה נ"ע היו יותר מפיקים אור נוגה והן המה אשר יכלו להעמיד בעזה"י על בסיס נכון.

איי המה ב"ב שיי האם הולכים בדרכי התורה והמצוה והאם יודעים המה מקור חוצבם בטח בהמושב זקנים ישנו מקום ללמוד.

השי"ת יחזק בריאותו ויאריך ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים בגו"ר.

הדו"ש ומברכם.